

POSTANOWIENIE

22 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Karol Weitz

na posiedzeniu niejawnym 22 września 2023 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku A. J.

z udziałem D. J., K. S., M. S. i R. S.

o rozgraniczenie,

na skutek skargi kasacyjnej A. J. i D. J.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Częstochowie

z 21 listopada 2022 r., VI Ca 607/22,

1. Odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

2. Ustala, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania kasacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd

Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej wnioskodawczyni A. J. i uczestnika D. J. od postanowienia Sądu Okręgowego w Częstochowie z 21 listopada 2022 r.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołali się na potrzebę wyjaśnienia istotnego zagadnienia prawnego, które sformułowali w postaci następującego pytania, „czy w sprawach o rozgraniczenie z art. 153 k.c. dotyczących ustalenia granic nieruchomości nabytych w drodze uwłaszczenia przepisy art. 1 ust. 1 u.u. oraz art. 12 ust. 7 u.u. nakładają na Sąd rozpoznający sprawę obowiązek zbadania stosunku granic wykonywania posiadania samoistnego do przebiegu granic ewidencyjnych, czy też Sąd może oprzeć się wyłącznie na ustaleniach wynikających z ewidencji gruntów?”

Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury Sądu Najwyższego przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Istotność zagadnienia prawnego (art. 3989 § 1 pkt 1 k.p.c.) konkretyzuje się w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia, wskazaniu przepisów prawa, na których tle zagadnienie to wyłoniło się, oraz zaprezentowaniu argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12,

poz. 151, z dnia 24 maja 2016 r., I CSK 666/15, nie publ.). Skarżący formułując przytoczone pytanie jako zagadnienie prawne nie spełnili powyższych wymagań, gdyż ograniczyli się jedynie do sformułowania go i do opisu postępowania przed sądem drugiej instancji.

Skarżący w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawarli żadnego konkretnego wyводу prawnego i nie przedstawili argumentów na rzecz możliwości różnych ocen przedstawionych kwestii. Poza tym sformułowane pytanie osadzone jest nadmiernie w stanie faktycznym sprawy, co powoduje, że jego ocena nie mogłaby stanowić podstawy do wyrażenia przez Sąd Najwyższy uogólnionych poglądów prawnych, mogących mieć znaczenie dla innych podobnych spraw.

Z tych wszystkich względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

[SOP]

[ms]